

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Takinkääntökone

Tämänkertaiset hallitusneuvottelut ovat osoittaneet, että jotenkin helpomminkin niitä voitaisiin ehkä hoitaa. Nyt puolueet ja niiden johtajat ovat joutuneet viikkokausia ja yötä päivää kääntämään takkejaan omin käsin, manuaalisesti. Se on kovin vanhanaikaista nykYTEKNOLOGIAN aikana. Osalla porukasta näyttivät jopa voimat loppuvan kesken. Esimerkiksi perussuomalaiset olisivat hyvinkin saattaneet päästä hallitukseen, jos olisivat jaksaneet pyöryttää nuttunsa nurin vielä edes yhden kerran, mutta väsy yllätti, ja oppositio hämöttää.

En ole varsinainen räätälitaiteen enkä edes mekaniikan suuri asiantuntija, mutta ihan maallikkopohjallakin voi luonnostella jonkinlaista takinkääntökoneetta, jolla tuleviin hallitusneuvotteluihin saadaan vauhtia. Oppia olen ottanut mm. sotamies Arne Honkajoen kehittelemistä ikiliikkujan malleista, joita hän ei valitettavasti saanut toimimaan vielä omana aikanaan jatkosodassa.

Takinkääntökoneen perusmalliksi voitaneen ottaa kaulin, joka on leipomisessa osoittautunut käyttökelpoiseksi välineeksi aivan samantapaiseen tilanteeseen. Tiedättehän: käännetään ja kaulitaan ja käännetään ja kaulitaan..., kunnes taikina on niin ohutta, ettei sitä puhkeamatta ohuemmaksi saa. Takinkääntökaulin toimisi sillä tavalla, että se päällystetään tarralla, ohon takki tarttuu kiinni ja rullautuu kaulimen ympärille useaan kerrokseen ja lopulta nurin niskoin. Kun kaulin sitten vedetään takin sisältä pois, takki saattaa hyvinkin olla valmiiksi väärin päin. Tehoa koneeseen saadaan kiinnittämällä kaulin esimerkiksi vanhaan poljettavaan separaattoriin tai peräti höyrykäyttöiseen jtykymoottoriin. Erinomaisia voimanlähteitä ovat myös vanhan mopon tai perämoottorin vauhtipyörät, jotka tekevät takinkäännöstä pienimuotoista teollista toimintaa, josta monelle asutustilalle saadaan lisätuottoja. Vihreille ja muille luontoenergian kannattajille takinkääntökoneen käyttövoimaksi sopii tuulimylly tai vesivoimalla pyörivä pärehöylä – niissähän akselit ovat jo melkein valmiiksi kaulimen näköisiä.

Mainio keino takinkääntöön on myös joka kodin tuttu taloustyökalu, pesukone. Jokainen joka on joskus sellaista käyttänyt, tietää, että ainakin pussilakanat ja tynyliinat muljahtavat salaperäisesti ja vääjäämättömästi nurin, riippumatta siitä, miten päin ne on koneeseen aseteltu. Miksei tämä toimisi myös takinpesussa? Jos hallitusneuvottelujen nurkassa pyörisi kaiken aikaa pulsaattorikone tai peräti sumeaa logiikkaa käyttävä digitaalinen pesuautomaatti, sieltä varmasti löytyisi jokaiseen tarpeeseen valmiiksi käännetty takki, joka olisi kaupan päälle myös pesty. Jos vaaditaan, että hallitusneuvottelijan pitää kääntää takkinsa sen ollessa päällä, homma käy vähän hankalammaksi. Silloin pesukoneeseen pitää saada mahtumaan yhtä aikaa sekä takki että sen käyttäjä. Mutta eiköhän sekin onnistu, kun hankitaan riittävän iso pesukone ja jätetään vesi pois.

